

24 GIỜ MỘT NGÀY

Sáng sớm tối đây, đi làm hay đi học. Tôi gặp mặt và chào hỏi những người Mỹ quen biết. Tại sở làm hay trường học cũng thế. Gia đình Mỹ đâu ít hay đông con, những người trong nhà đều thứ hai cả. Do đó khi gặp cô/cậu Mỹ, ta chào "Hai" (phát âm của tiếng HI) là đúng, nếu ta gọi Ba, Tu, Năm giờ đó, là Mỹ họ "ngó" ra?

Trong khi đàm thoại với người Mỹ, khi bàn bạc những vấn đề nghiêm chỉnh, tôi xen kẽ một vài mẩu chuyện tiêu lâm, về job, love (hay sex cung the), về Reagan Administration, v.v. là cuộc đàm thoại trở nên hào hứng ngay. Thực tế, họ thích "tiêu lâm", cứ xem những show tiêu lâm, nếu không muốn nói là rất nhiều trên Tivi, là chúng ta hiểu ngay.

Trên đường đi học/di lâm, tôi gặp một số Mỹ con hay lớn tuổi cũng có, họ chỉ cho và nói "Chinese, Chinese". Tôi nhả thầm, trôi ơi, cá lục địa Á châu chỉ có Chinese hay sao?, con Japanese, Mit, hai tạc, Thái Lan,...chi nữa? Đúng nói gì về Mit, ta hay chí chi, chỉ bàn về Japanese. Jap này đã làm điều đúng người Mỹ về Trân Châu Cảng và WW 2, hay "trận giặc kinh te" hiện tại mà họ cũng vẫn chưa "thúc tinh" về sự hiền hủu của nhóm Jap này hay sao? Người Mỹ thích đi xe Nhứt, "cái lồn" nhau chí chóe về vẫn để nhập cảng xe Nhứt nhưng không nhìn ra được sự hiền hủu của "giồng dân" này trên trái đất, kể cũng lạ lùng thay.

Tôi muôn mở ngoặc, có một dịp có lẽ là duy nhứt, người Mỹ nhìn nhận có Jap trên trái đất này. Một dạo, tai Detroit, hai chàng Mỹ nhìn một anh Chinese thành Japanese mà khiến anh này vong mạng. Trong một quán rượu, hai chàng Mỹ khiêu khích, và đánh lòn với anh Chinese. Rốt cuộc Mỹ thắng, đánh anh Chinese một cây khúc côn cầu "bat" bê đầu và chết ngay. Sau đó, tòa Mỹ "phán xét" và cho hai chàng Mỹ đóng bail và tại

ngoại vi thu phạm "có công án việc làm và đi làm từ nhiều năm nay". Dù luận Chinese American phản đối, biếu tinh tum lum, FBI phải can thiệp và điều tra. Nội vụ còn dang dai. Đơn vị về tòa án là phải "näm", đừng mong ngày hay tháng, cho uong công. Có thể rồi "đè lâu,...trâu thành bún".

Chỗ xem và ai chỗ được thì chỗ, tôi còn phải đi kiếm/đi làm job. Tôi xin đóng ngoặc.

Tôi đi làm, và không biết bị "le-op" ngày nào. Xmas vừa qua tôi tham dự party cuối năm tại hàng, đau láo và têu với các cô dam My rất chi là vui vẻ. Đầu năm mới- Happy New Year- tôi vô sô, xép phát cho cái check và tôi nghỉ việc vào ngày hôm sau. Xép không chúc Happy New Year nữa mà chỉ chúc Good Luck.

Trong khi chỗ kiếm job và bắt được job "thỏm", tôi đi làm với tinh cách volunteer chơi. Trái thân đất quý ỏi, có quan volunteer cũng interview kỹ lâm. Trong cuộc phỏng vấn, có một câu: "Anh nghĩ sao về vấn đề phụ nữ tại xứ My này?". Không lẽ tôi trả lời rằng tôi thích các cô dam mắt xanh, mũi cao, chân dài (và chỉ chi nửa) hay sao? Tra lời vậy, chỉ có nước về nhà đi ngủ (một mình) sớm. Hay là tôi phải nói dài dòng về các phong trào "NOW", hay "ERA"? Tôi trả lời gọn là "No problem" và được vui vẻ nhận cho làm không luồng.

Tôi khi còn đi học, và trường gấp các "đảng" professors rất chí là đạo mạo, có "uy". Lúc đó tôi có biết đâu là các "ông" đang lo râu về việc "le op" hay "chạy trường" sot vo. Một vi giao sù, nhà ở Washington D.C., dạy tại một đại học gần nhà và ba, bốn trường nữa tại Penn. (gan Philadelphia) dưới 4,5 tên già khác nhau. Trong 24 tiếng một ngày, nếu ông không có mặt tại trường, ông đang có mặt trên chiếc xe hồi của ông để "chạy trường" vì các trường cách nhau quá xa, cách nhau 2, 3 hours-drive. Vì giáo sù chu tâm dạy các trường xa như vậy để che đầy việc dùng nhiều tên gia.

Nơi vùn đỗ bê, nguyên do chánh là ông cân chát green (đỗ la chở không, phải có của vũng "kinh tế mồi Việt cộng" đâu nghe bạn) để trả tiền cho cô con gái đang bị binh khó tri và hiện đang phải di băng xe lăn. Đầu sao ông cũng phải vò nám "hộp" cái đà.

Tôi xin tạm mò ngoặc núa, nói đến xe lăn, tôi nhớ đến THANH NGA, trong vở tuồng "Bóng tối và Ánh sáng"? dao náo. Hồng nhan bạc mang. Tôi đóng ngoặc. (Tôi xin lỗi, Hồng nhan bạc phản, buồn quá nên nói lớn).

Tôi đi học/di làm về nhà, tôi mò Tivi để giải trí. Ngoài những show tiêu lâm, các show khác phản động là nói về trộm tại xứ này. Hawaii có cuồng "Hawaii Five O", Chicago có "Hill Street Blues", New York có "Kojak", San Francisco có "Ironside", Los Angeles thì có nhiều show về crimes, nhưng shows chính là "CHiP's", "Automan", và rất nhiều Shows khác, vì đây là thành phố của điện ảnh và của trộm cướp mà li. Nói như thế không phải là các thành-phố như Boston, Phila. "hiền" hay "lương thiện" hơn các nơi khác. Thành phố lớn nào cũng có nhiều tệ-trạng, tuy nhiên các nơi như Boston hay Phila. không có "sô" riêng vây thôi.

Vì các tài tử chánh "lảnh lưởng tháng" nên các đạo diễn bắt họ phải "lâm", đóng phim full time để bớt được chi phí muôn các tài tử "gao cội bên ngoái", guest stars. Do đó, có khi "trùm cảnh sát" của "Hawaii Five O" là Jack Lord qua đóng vai Trùm ăn cướp cho "Ironside". Cứ như thế, chỉ có một số tài tử quen thuộc, các shows chánh mà thôi.

Xem các phim ăn cướp tôi thấy sở hải và thấy kinh hoảng khi nghĩ đến thực tế, tôi cũng đang sống trên một trong các thành phố của các phim nói trên.

Tôi buồn, tôi trồ qua đọc báo VN tại địa phương. Trên các báo này, "bài vò trán ngập", quảng cáo về các siêu thi, có số thuồng mai "Việt Nam", có tên nhủ Wai Wai, Ái Hoa chủ không phải là Ái Việt Nam, xin Ban Biên Tập đừng xếp chủ lớn, và nhiều tên "rung rứt" khác núa.